

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Enten - Eller. Første del

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 2", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 2*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1997 , s. III. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ee1-txt-shoot-idbd5d0e89-3f25-401c-9b31-b5164ff5af58.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 2

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Anderledes forholder det sig med Champagne-Arien. En dramatisk Situation vil man, troer jeg, her forgjæves søge, men desto mere Betydning har den som lyrisk Udgydelse. Don Juan er trættet af de mange krydsende Intriguer; imidlertid er han ingenlunde mat, hans Sjæl er endnu livskraftig som nogensinde, han trænger ikke til muntert Selskab, ikke til at see og høre Vinens Skummen eller til at styrke sig paa den; den indre Vitalitet bryder frem i ham stærkere og rigere end nogensinde. Idealt er han stedse opfattet af *Mozart*, som Liv, som Magt, men idealt ligeoverfor en Virkelighed; her er han ligesom ideelt beruset i sig selv. Om al Verdens Piger omgave ham i dette Øieblik, han vilde ikke være farlig for dem, thi han er ligesom for stærk til at ville bedaare dem, selv Virkelighedens mangfoldigste Nydelse er for lidt for ham i Sammenligning med hvad han nyder i sig selv. Her viser det sig ret, hvad det vil sige, at Don Juans Væsen er Musik. Han opløser sig ligesom for os i Musik, han udfolder sig til en Verden af Toner. Man har kaldet denne Arie Champagne-Arien, og dette er unegtelig meget betegnende. Men det, det især kommer an paa at see, er, at det ikke staaer i et tilfældigt Forhold til Don Juan. Saaledes er hans Liv, skummende som Champagne. Og ligesom Perlerne i denne Viin, medens den syder i indre Hede, tonerigt i sin egen Melodi, stige op, og vedblive at stige op, saaledes gjenlyder Nydelsens Lyst i det elementariske Kog, der er hans Liv. Det, som derfor giver denne Arie dramatisk Betydning, er ikke Situationen, men det, at Operaens Grundtone her lyder og gjenlyder i sig selv.